

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Robertvs Abb. 7. Iunii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

312 *Vite Sanctorum.* 7.IVN.
cùm flores habuit , quos in sua rosaria
transferre Superi amabant? Sed & nunc
tales daret , si non ungue infesto invi-
dus cœlo heu ! mundus præriperet. E:
Surio.

S. ROBERTVS ABB. 7.Iunii.

ROBERTVM alterum D. Bernardi
oculum imitandum proponimus, eā
frugalitate virum , ut helluari sibi vide-
retur , si ipsis Paschalibus avenaceum
panem butyro adipatum gustasset. Ge-
nium ergo suum defraudans intactum
pauperibus remisit. Sed debebatur cælo
tam delicatum Apophoretum, tantaq;
virtute conditum. Angelus sub cento-
nibus latitans eo donatus est, argumen-
tis aliis pluribus , & illo maximè agni-
tus, quod discum invisus omnibus in
mensam retulit, & paulò pōst, quasi vi-
cēm relatus, læto ROBERTVM nun-
cio beavit , nomina discipulorum ejus
albo cali inserta esse, duos duntaxat eā
felicitate excidisse : ex quibus alterum
credibile est eum ipsum fuisse , quem ē
medio orantium coetu dæmonis furcā
abstractum, auferri ab eo sportā aspexit
spolium orco. Alias globo juvenum
immixtum Cacodæmonein, & singulo-
rum auribus sua venena insusurrantem
à magni sceleris apparatu abduxit , fa-
tentēm postea certum sibi fuisse , nup-
tiales ludos jurgiis, & multā cæde fini-

re,

IVN. *Vita Sanctorum.* 313
te, nisi à ROBERTO esset interpellatus. Sub annum M.C. LIX, mortuum Godricus familiaris ejus ignei globi specie à tribus Angelis inferri cælo vidit, allatrantibus ponè stygiis larvis, plusquam caninâ impudentiâ, utique si talis prædæ spem neque illo rerum articulo deposuerunt. Nobis quid fieri, qui nunc his belluis colludimus, & neque fuscinam satis neque sportam prædatoriā timemus? Ex Surio.

S. VICTORINVS CONF.
8.Iunii.

REDE olim pronunciatum est, ut cunque rara sit inter homines innocentia, plures esse, qui ab eâ nunquam diverterint, quam qui serio reverterint. His tamē tam paucis VICTORINVM accenseas licet magnum pœnitentiæ miraculum. Romæ natus cum Severino fratre Camerinum discesserat, tutissimum vitæ genus, vitato omni humano consortio, aggressus: sed quod mihi asylum dabis, quod non dæmonis improbitas perrumpat? Is vultum habitumque fœminæ mentitus nocte intempesta VICTORINI tuguriū auresq; lamentis opplevit, dignaretur tecto ultima pericula metuentem, neque prædam se feris objiceret. Peccaturus in humanitatē sibi VICTORINVS videbatur, si ad has preces obsurduisset.

V S Recit